

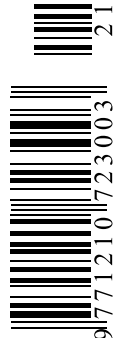

Klíč k úspěchu je účinná reklama
a tu najdete u nás
www.svobodnyhlas.cz

svobodný hlas

radio
most
96.8 fm
Lounsko

Uvnitř čtete:

**Namíchat nápoj,
naslouchat
hostům, to vše
dokáže mistr
barman
str. 2**

**České a polské
děti posilovaly
v Měcholupech
evropanství
str. 3**

**Při náletu mne
jako cizince
nepustili do
krytu, vzpomíná
Jaroslav Mildorf
str. 5**

Když tři dělají totéž

Mám na srdci pár věcí. Když minulou středu vyšly noviny, volal zklamaný čtenář z Cítolib: „To už tam budou pořád ty velké inzeráty?“ Dlužím vám dodatečnou omluvu. Firma rozměrnou inzerci potvrdila v poslední moment, jinak bychom pro vás připravili rozšířené číslo. Ale moje noviny opravdu nikdo nesponzoruje, nehrozí žádná dotace, žádný grant. Avšak ty peníze samozřejmě půjdou na zlepšení, zkvatnění vašich novin.

Dneska se vám to čtení pokusíme vynahrádit: kromě žhavých aktualit vás čeká reportáž ze školy v Měcholupech, silný příběh totálně nasazeného muže a v seriálu Den v... jsem dospěla do Vinařic a potkala samé milé lidi. Tam jsem si uvědomila, že se člověk rasiistou nerodí, že se jim stává – někdo na základě zkušeností, někdo, že se to nosí. Romové ve Vinařicích koupili zchátralý dům. Aobytelé, aspoň všichni ti, které jsem potkala, jsou prosti předsudků a chtějí věřit, že se nastěhovali slušní lidé. Teď záleží jen na Horváthových, jakou vizitku si udělají. Jsou zkoumavě sledováni za každým obydlím okénkem.

Taky se mi na zdejší chmelnici vybavil příběh o tom, že když tři dělají totéž, není to vždy totéž. - Tři zedníci stavějí zeď. První říká: Hňácám na sebe ty cihly za pár mizernejch šupů, protože musím. Druhý zedník povídá, stavím dům. Je to má práce, dostanu za ni zaplacení. A poslední zedník, který taky vlastně jenom pokládá cihly, povídá: Má práce je úžasná. Vážím si jí. Stavím chrám, abych oslavil Boha. - A tak se mi vybavily všechny tři varianty tohoto příběhu, i fakt, že každý svou práci zanechává v tomto světě nesmazatelnou stopu.

Nezaměstnané Romky vyslané úřadem práce, dělaly za nutnosti, že musely. Studenti pracovali s chutí, těšilo je studijní volno i fakt, že družstevníkům pomohou a ještě si odnesou pár korun. A kdo chrám? Paní Barbora Pánková, protože ta šla pole z lásky. A proto je zdejší krajina tak nádherná, je to díky potu a mozolům všech těchto úžasných lidí. Pro jejich práci z lásky. **Květa Tošnerová**

Dneska soutěží speciální školy

LOUNY (lv) - Speciální školy Louny dnes hostí krajské kolo sportovních soutěží speciálních škol Ústeckého kraje v lehkooatletickém čtyřboji. Nejlepší sportovci mají šanci se probojovat do celorepublikového finále. Zahájení je naplánováno od 9:45 hodin na hřišti Základní školy Přemyslovců a vyhlášení vítězů proběhne v odpoledních hodinách, obě tyto ceremonie se odehrají za účasti místostarosty Jana Čermáka.

Voňavá místnůstka perníkářky Jitky Ajksnerové přitahovala návštěvníky jako magnet.

Novohradské pouťové radovánky

Pro lidi, co dokážou zvednout zadky, žongluje pan Vlček rád

JIMLÍN (toš) – Po oba víkendové dny probíhala v obci tradiční Novohradská pouť. Zatímco před hradem lemovaly silniční stánky s pouťovým zbožím, tureckými medy, perníkovými srdíčky z lásky, řvoucími plyšovými gibony a podezřelým štestím za pětikorunu, za vstupní branou se to hemžilo fešnými vojáky z třicetileté války, kteří zde měli koně i vojenský tábor, a stánky historických řemeslníků.

Novinkou letošní pouti byla první stálá expozice, kterou připravilo lounské muzeum. Místnosti vévodí rozměrný mandl, který si rodáci pamatovali z předhradí: Nechybí historické pračky a další užitečné mechanismy. „Jako kluk jsem chodil tím mandlem točit,“ zasmil se bývalý lounský starosta Emil Volkmann, jimlínský rodák, který se na Nový Hrad vypravil se svojí manželkou, jejíž babička žila v Zeměchách. „Venkov, to je jedna rodina a Schwarzenberg je náš táta,“ vtíkal Emil Volkmann. Manželé byli nadšení, co vše se již podařilo opravit.

Mohli jste nahlédnout i do restaurátorské dílny Libora Pražana, který před návštěvníky dokončoval opravu sekretáře v biedermeierovském stylu. „Práce se dřevem mne bavila od dětství, už

jako pětiletý jsem rýpal dlátem do dřeva,“ říká lounský restaurátor Libor Pražan. Nejvoňavější byla místnůstka perníkářky Jitky Ajksnerové. Perníčky se zde opravdu pekly a kdo chtěl, mohl si toto umění vyzkoušet. Zejména děti pak uvítaly rytířský sál plný her. Pod dohledem zkušeného zbrojře bezpečně střelily z kuše, hrály kuželky, lovíly rybky nebo se trefovali míčkem oficirovi do otevřených úst.

Mnozí návštěvníci vystoupili na věž jako zemědělský rodák Jiří Voňáček nebo Miloslava Antropiusová, která se na Novohradskou pouť vypravila až z Plané u Mariánských lázní. Pochází však z Radonic. „Středohoří je taková nedoceněná nádhera,“ kochala se pohledem do kraje.

Kejklíř Zdeněk Vlček přijel na Nový Hrad s celou rodinou. Vy-

studoval chemickou školu, ale rozhodl se, že se bude živit jako provazochodec a žonglér. Pochází z Nové Vsi u Kamenického Šenova a poučil mne, že Nových Vsi je v Čechách 37. V neděli spolu s manželkou Kristýnou předvedli tři hodinová vystoupení. „Líbí se mi vysoká návštěvnost. Není to ve městě, takže většina návštěvníků něco obětovala a zvedla zadky. Toho si vážím, pro takové lidi vystupuji vyložené rády. Je to dobré znamení, že se něco lepší. Vždyť mohli být v supermarketu a potom koukat na televizi,“ libuje si Zdeněk Vlček.

V neděli byli mušketýři značně rozverní, protože předchozího večera oslavovali kulaté narozeniny zámekého pana správce. „Regiment se na mne složil, rodina se vytáhla,“ radoval se z darů Pavel F. Pilař. A to ještě netušil, že pro něj řezbář Jan Dobrý vyřezává bájného okřídleného koně Pegasa.

Akci vzorně připravila správa zámku a Oblastní muzeum v Lounech ve spolupráci s Obecním úřadem Jimlín.

Letošní literární soutěž má své autory

LOUNY (red) - Vpondělí se poprvé sešla u posuzování příspěvků porota 2. ročníku literární soutěže Lounští Lounským. Letos vyhlášena v oboru próza a nese název „Povídka 2007“. Je určena pro obyvatele Loun a okolí nebo pro autory mající k Lounům blízký vztah. Do soutěže se přihlásilo 12 povídek. I když byla vyhlášena ve věkových kategoriích: 6-10

let, 11-15 let, 16-19 let, 20 a více let, z té nejmladší kategorie nepřišel žádný příspěvek. V porotě jsou Dagmar Bahnerová, Věra Pokorná, Jan Vnouček, Stanislava Profousová a naše redaktorka Alla Balkovská. Nejmladší přihlášený literát je ročník 1995, nejstarší – 1947. Slavnostní vyhlášení výsledků se uskuteční 15. června v 16 hodin v sálku Městské knihovny

Louny. Autoři vítězných prací budou veřejně odměněni a jejich práce publikovány v almanachu Lounští Lounským 2007. „Knížka vyjde na podzim. Bude to celkem 20. publikace lounské knihovny. Málokterá okresní knihovna se může pochlubit tak bohatou vydavatelskou činností,“ podotkla ředitelka knihovny Mgr. Bahnerová.

Hora si vybrala svou daň

RANÁ (pěr) - V sobotu 19. května kolem druhé hodiny odpoledne se na vrchu Raná u Loun zřítíl padákový kluzák, který řídil 32letý cizinec. Při pádu utrpěl mladý muž zlomeniny kotníků obou nohou a dále naražení obratlů. Vzhledem

k povaze zranění byl transportován vrtulníkem do Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem. Odborník neshledal na padáku žádnou závadu ani cizí poškození. Doklady k létání měl pilot u sebe. Případem se zabývají lounští policisté.

Šestici zlodějů zlákal ocelové konstrukce

LOUNY, BRODY (bal) – Šestice pachatelů (K. Baláz, L. Terčová, A. Mata, A. Gašpar, Z. Tancošová, M. Pechouš) čelí u Okresního soudu v Lounech obvinění z krádeže se škodou nikoli nepatrnou. Minulý týden usedli na lavici obžalovaných čtyři z obžalovaných. Zbylé dva muže se nepodařilo předvolat, soud neví, kde se zdržují.

Událost, kvůli které jsou souzeni, je stará skoro tři roky. Policie je chytila přímo při činu, kdy odnášeli z bývalého teletníku v obci Brody na Podbořansku stropní ocelové konstrukce.

„Při pravidelných kontrolách jsem upozoroval, že se ztrácí jí nosné trubky hrdiskového stropu a traverzy, někdo je vyřezává. Nahlásil jsem to na policii v Podbořanech s tím, že by kvůli zcizování ocelových konstrukcí měli objekt častěji kontrolovat,“ svědčil před soudcem M. Koude-
lík, tehdejší správce majetku Po-

zemkového fondu. Několik dní po nahlášení přistihla policie skupinku při krádeži. Obžalování se uvědomili správce občas pobaveně usklíbal, takže je soudce musel napomínat. Soud se snažil zjistit místo pobytu dvou chybějících spoluobžalovaných. O těch prý nic neví, jednoho z nich ani neznají.

Kvůli nepřítomnosti zbývajících obžalovaných bylo hlavní líčení odročeno na 16. července. Předvést je pomůže policie. Budou-li obžalováni uznáni vinnými, hrozí jim až dvě léta vězení.

Někdo pracoval za odměnu, někdo musel

Zemědělci hledali brigádníky i přes úřad práce

VINAŘICE, DIVICE - Při jarních pracích na chmelnici pomáhali Zemědělskému družstvu Ročov Podlesí kromě stálých zaměstnanců nezaměstnaní z Úřadu práce nebo studenti ze Střední ekonomické školy Louny. V úterý rozvázal svačiny traktorista Tomáš Rada.

Jeho traktor s přívěsem a várnice spíhlá po rozbité polní cestě do strmého kopce nad Divicemi na chmelnici Na Lavíčkách. Jakmile brigádnice spatřily traktor, nechaly práce a jdou si udělat pauzu a občerstvit se. „Paní, nefotte nás, jsme zablácený, špinavý!“ – brání se zpočátku. Pokouším se jim vysvětlit, že je někdo umazaný od práce, že to není ostuda, naopak to člověka šlechtí. To už traktorista Tomáš Rada otevírá várnici a chmelnici se rozvoněla vydatná kroupová polévka. Některé ženy si stěžují, že musí při jídle stát, jiné usedají na kanystry, opírají se o přívěs, o traktor i o chmelniční sloupy.

„Jsme z Cítolib, pícháme tu dráty. Jde to špatně,“ svěříje se mi Hedvika Síváková, kterou si nezaměstnaní zvolili jako mluv-

čí. Mezi brigádníci je i muž – Emil Hubek. „Už patnáct dní jsme tady, pořád, i přes svátky. Dneska končíme,“ líčí. „Na prvního máje tady byl nejlepší oběd – řízek,“ vzpomínají Romky, jak neobvykle letos oslavily svátek práce. Jako dozor z družstva je tu s nimi paní Barbora Pánková. V družstvu pracovala celý život. Uvědomuje si, že mnozí z těchto pracantů jsou na chmelnici poprvé. „Ale jo, docela už jim to jde,“ oceňuje jejich snahu dobrotitivá žena, i když je zjevně uvklá na jiné výkony, na závratnější pracovní tempo. „Nezaměstnané jsme oslovili přes úřad práce. Pokud by nereflaktovali na nabídku práce, mohli by přijít o podporu. Jsem rád, že kousek práce udělali,“ říká ředitel ZD Ročov Ing. Bohumil Pázler.

(dokončení na str. 2)

Pání kluci svačí u valničku – na snímku Vladimír Domecký, Jiří Oppenauer, Karel Kohout, Marek Šedivý a Jiří Stehlik.